

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 378. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321577692688/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

SIDSTE OPTRIN

DE FORRIGE. HOTHER. GEVAR. DANSKE BEVÆBNEDE
BORGERE. NORSKE KIEMPER

GEVAR¹⁾

De flye til Skibene . . Lad dem flye! . . de har
adlydt deres Konge, og vi vil ikke besmitte os med
deres Blod.

HOTHER²⁾

Ædle Rude, du er hævnnet . . og de Danske for-
dre dig til Dronning. RUBE 10

Nei Hother . . Nedtrykt og træt af Ulykker, som
jeg er, vilde jeg være for svag til at sørge for utal-
liges Vel . . Rolfs og Biarkes og de mange stolte
Kiempers Død er hævnnet . . det er mig nok . . Jeg 15
vil tilbringe de faa Dage, som jeg kan have tilovers
i Rolighed . . Hersk du over de Danske, som Rolf,
og vær lykksaligere end han! . . Borgere af Leyre!
. . Det er Hother, Svanvides Hadding-Dotters Søn-
ne-Søn . . 20

DANSKE BORGERE

Længc leve Hother! . . Hersk som Rolf, og vær
lykkeligere end han.

GEVAR

Og fra nu af er han eders Konge, tapre Nor- 25
mænd.

NORMÆND

Lev længe du vakkre Fyrste, og vær vor Fader,
som Gevar var det! 30

HOTHER

To Kongeriger er en stor, men en farlig Gave af
Alfader . . Man bør ikke takke ham derfor, uden
ved at gjøre sig værdig dertil . . Og Eder, som ere
store nok til at bortgive Sceptere . . Eder vil jeg
stræbe at bevise min Taknemmelighed for den Til- 35
lid I bære til mig, skjønt mine Aar kun ere faae, og
de Pligter ere mange og vigtige, som I skienkte mig
. . Jeg tager en Krone af Dine Hænder, ædleste

¹⁾ Ved Indgangen af Skuepladsen.

²⁾ Til Rude.

Fyrstinde, og en af Dine, viise Gevar . . men Eders
Ønsker skal være min Rettesnoer.

RUDE

Danmarks Lyksalighed var Rolfs eneste Ønske,
og det er mit . . .

GEVAR

Og hvem skulde Gevar elske højere, end sine
Nordmænd? . . .

HOTHER¹⁾

¹⁰ Hører det da i Guder, som bærer Omsorg for
Norden; og du Alfader vær Vidne til Hothers Løf-
te! Før briste mit Hierte, førend det ønsker noget
ivrigere, end mine Undersaatters Vel! . .

GEVAR

¹⁵ Alviise Jordens Bestyrer! . . saaledes vender du
Jammer til Fryd, og Ødeleggelse til nye Styrke for
det Land, som du elsker . . Evig være Dans Afkom!
. . Evlg . . thi jeg seer det . . skal Skiold-Ungernes
og deres Undersaatters Lyksalighed være! . . Deres
²⁰ og Dydens Fiender skal aldrig undertrykke dem . .
Aldrig saa dybt, at de ikke reise sig igien, som Stor-
men reiser sig . . som det mægtige Veir fra Norden
. . Og i de sidste Tider . . thi langt, langt aabnes mig
glade Udsigter . . I de sidste Tider skal man sige
²⁵ om den, der sidder paa Dans Sæde: See skal man
sige: Han er lykkeligere end Skiold, og bedre end
Rolf Krage!

¹⁾ Han løfter Hænderne op mod Himmelen.

ANMÆRKNINGER

HØTHING heed Agners Sværd . . I de Tider var det brugeligt at Kiemperne gav deres Sværd besynderlige Tilnavne . . Det samme lagttages om SKREP, LYSSING, SNERTIR og MIMMINO. MUNKER SOM EINHERRIARNE, NAAR DE GAAR TIL BOKDS I VALHAL. EINHERRIAR blev de kaldte, som faldt i Krigen, hvilke ODIN som sine kiere Børn forflyttede til Valhalla og Vingolf. Man gjorde Ofringer til dem efter deres Død. Deres Forretninger i Valhal bestod efter EDDÆ Vidnesbyrd daglig i at kiempe mod hinanden, og derpaa naar det var Tid at spise, at ride til ODINS Hof. Der fik de Flesk af det Vild-Sviin SRKIMNER, hvilket daglig blev kogt og om Aftenen var lige heelt igien. Deres Drikke var Øl og Miød, der flød ned af en Geeds Bryster, som aar Blæde af det Træ LERADR kaldet. ODIN alene drak Viin. VALHAL var følgelig deres Bolig efter Døden, der døde salige efter ODINS Religion, det er paa en voldsom Msade . . det laae i ASGAARD (efter nogles Meening en Stad i SCYTHIEN ved den Flod TANAIIS, efter andres TROYA, og efter andres ASKEBORG eller ASCANIENBORG i Tydskland) det beskrives i EDDA, som en overmaade høi Sal, hvis Tag bestod af gyldene Skiolde . . Denne Lyksalighed varede til RAGNAROKK Gudernes Tusmørke eller Verdens Undergang, da EINHERRIARNE blev forflyttede til GIMLE, for der at være evig lyksalige . . Det VALHAL imodsatte Sted, eller de fordømtes Boelig indtil Verdens Undergang, kalder den gamle nordiske Fabel-Lære NIFLSHEIM, hvorfra de siden blev forflyttede til NASTROND eller Helvede . .

ODIN var Gud for Krigen og de Danskes besynderlige Skyts-Gud. Han kaldtes efter EDDÆ Vidnesbyrd VALFAUDR, fordi alle de vare hans kiere Børn, der døde i Krig.

VALKYRIER var Jomfruer i Valhal. Den gamle Fabel-Lære tillægger dem to Forretninger, den ene at de skienkede i for Einheriarne; den anden, at de reed til alle Feldslag, og beskikkede dem der skulde døe. De første var i Fallet tiorten; de sidste var ligesom PARCERNE tre, GUDE, ROTA og SKULDA. Flere saadanne findes i Sæmunds Edda, der kaldes Valkyrier, og beskrives deraf, at de fare igiennem Luften og over Havet med Svane-Vinger. Saaledes var Kong ETGLIMI Døtter ved Navn BAVA, og Kong HAUGNI Døtter SIGTRUN.

FREYA eller FRIGGA, ODINS Hustrue, var tilstede i store Felt-Slag og fik andeel af de slagne til Bytte, men var besynderlig en Gudinde for Kierlighed.

LEYRE var Hoved-Staden i Danmark.

SKULDE VAR MEGET BEGIERLIG EFTER DEN ÆRR AT FVLDE BROGERNE FOR FYRSTERNE I DAG. Denne Forretning at skienke besynderlig for Kongen og Kongens Mænd holdt man i gamle Dage for meget anseelig og ærværdig. Kong FRODE den Fre-